

שלישי בבוקר, שדרות רוטשילד

שלישי בבוקר. שדרות רוטשילד. ספסל, אתה

ופליקס . בראשון עוד ישבת באופן ספייס

ותכננת את הפרישה המוקדמת. אבל דונט קול

אס, ווי אולרדי קולד יו, ועכשיו משהופרשת מהמוקדמות,

אתה יושב באופן ספייס של פליקס ומתפלסף עם עצמך על החיים.

אלוהים, איזה סרט. דוקא כשנראה היה שהכל זורם פיקס.

אם זאת לא היתה מציאות חייך, היית חושד שמדובר באיזה

רב מכר.

וואלה...

לא, נו די, מה לך ולכתיבה? אמנם תמיד קצרת שבחים על

ניסוחיך המופלאים בעבודה ואמא שלך אומרת, שהברכות

שאתה כותב בימי הולדת הכי מרגשות וגיסך עד היום לא

שוכח את הנאום שקראת בחינה שלהם, ואם הולכים יותר
אחורה, אז בגימל 3...

תכלס, איך לא חשבת על זה קודם. אתה הרי אדם כל כך עמוק
ומעניין ויש לך סיפור חיים באמת יוצא דופן, וכל אותן תובנות
שליקטת במהלך שנותיך, מה יהיה עליהן? סתם תשכבנה
במגירה? איך אתה חי בשלום עם עצמך בעוד האנושות
מקופחת נוכח השתיקה שלך?

פליקס בעיצומו של נשנוש של משהו שלא הבאת מהבית ואתה
מתחיל לרייר: מחסום כתיבת פרק 15; צרויה, עורכת הלשון,
מתקשרת ומאיצה בך לשלוח מיד ממקום ההשראה שלך
בגלידה גולדה, את הטקסט כי בהוצאה רוצים כבר להתקדם
להדפסה וחייבים לעמוד בדד ליין, אחרת לא תספיק לערוך
את ההשקה בדיוק בשבוע הספר וכבר הוזמנו אלפיים עותקים
מראש, וממוסף התרבות של עיתון סוף השבוע מחכים לריאיון
שהבטחת אבל הספר עדיין לא עבר הגהה וגם בדיוק צמח לך
פצעון במצח ואיך תצטלם לשער? ופרס ברנר אוטוטו, ואין

זמן וגם הדוגמנית ההיא לא מפסיקה לבכות בתקשורת אחרי
שעזבת והמפיק ההוא לוחץ על קניית הזכויות וב-Ted שיריינו
לך כבר תאריך אבל אתה לא פראייר. במקום זה סגרת בגינה
של אופרה, כי אם הנסיך הגינגי ההוא לשעבר ואישתו
הקלעפטע חושבים שהסיפור שלהם מעניין מישהו, הם עוד לא
יודעים מי אתה.

אה, כן, הטרחנית הזאת, אראלה מהנובל (או שזה היה
מהפיס? לא זוכרים, רשמנו את זה איפשהו) מתקשרת כל כמה
דקות לברר כמה אורחים לשריין לך לטקס...
עזוב, עד שניזכר איפה שמנו את הפתק, בינתיים בוא בוא בוא
בוא.....

לפני דקה פיטרו אותך ממייקרוסופט אז לא נבאס אותך
במקומות הרגישים, במיוחד כשהפליקס שלך לועס לך כרגע
את השרוכים ואם תמשיך לחלום בהקיץ לא יישאר לך כסף
לכפכפים אז כדי שלא תמצא את עצמך בעוד שנה מאלתר יחף

לפרנסתך על מנדולינה ברוטשילד, כדאי שתחשוב היטב איך
אתה הולך לעשות את זה,

ואנחנו נעזור לך לעשות את זה יותר נכון!

ובכן, נצא לדרך. רק לפני שאתה נוטל את הנוצה בוא ניישר בינינו קו ונניח חמישה כללי יסוד שיעזרו לך להתמצא במפה ופחות בכוכבים. אז ככה:

לכתיבה לכשעצמה ערך אמנותי והאמת גם תרפויטי שאין להקל בו ראש.

ההחלטה להוציא ספר לאור היא מבורכת. אדם מחפש לעצמו הנצחה דרך קינון על מדפים מאובקים של אנשים שמעולם לא פתחו ספר וזה יותר מלגיטימי.

הוצאת ספר היא תהליך רציני, ממושך, יקר להחריד, אשר דורש היערכות נבונה ותכנית עבודה מאוד - מאוד מסודרת.

הוצאת הספר לאור, אגב, הינה באופן יחסי החלק הקל במסע. חכה שתגיע לשווק... (ספוילר: עוד ידובר כאן על כך רבות).

אתה סופר. לא כדורגלן. שכח מהדוגמנית.

יישרנו קו? מעולה! אז עכשיו באמת בוא נצא לדרך. יהיה לנו מרתק ביחד.

חתיכת
סיפור...

של מי הרעיון הזה בכלל (ומה הקשר ללנין)?

אז אם באמת נדבר ברצינות - ולא שלא היינו רציניים עד עכשיו - פרסום ספר, ובמיוחד ספר ראשון, זו משימה מאתגרת הדורשת היערכות מוקדמת, הן רעיונית והן כספית. הלכה למעשה, הצלחת הספר שלך תלויה בשלושה מרכיבים עיקריים: הראשון - כתיבה מעולה, השני - שווק מצויין (כזה שבאמצעותו תחזיר את השקעתך) והשלישי - מזל גדול. עזוב אותך, על זה האחרון דלג. התמקד בשניים האחרים. מדובר במאות ואולי אף אלפי עותקים שאמורים להגיע לקהל הרחב. ספר הוא מוצר לכל דבר ואתה, בין אם תרצה או לא, תצטרך לרסן מעט את האומן המיוסר המקנן בדך לטובת העצמת היזם ואיש העסקים שלא מקנן בדך. הוא לא מקנן. אחרת, היית מייצר בזמנד הפנוי מכוניות חשמליות וקורא להן, נגיד, סתם, טסלה. לכן, הרפה רגע מן המחשבה האמנותית וחשוב כלכלית. הוצאת ספר היא עסק יקר! לצורך העניין, עלות הוצאת ספר ילדים בהוצאה לאור, לא משנה גדולה או קטנה,

עומדת בממוצע על עשרים וחמישה אלף שח. כך גם ספר שירה. בעוונותיך, הקשבת בשיעורים ועכשיו בגלל שאתה חכם מידי כתבת ספר עיון. יש לך שבעים וחמישה אלף ש"ח פנויים? מבאס אותך שעל ההתחלה אנחנו כבר מדברים על כסף? לא נורא. יבאס אותך יותר כשתשים לב שכולם, כל אנשי המקצוע איתם אתה עובד, מרוויחים מהחלום שלך יותר ממך.

לכן, טרם צאתך למסע, עצור רגע וחשוב היטב איך אתה הולך להחזיר את ההשקעה. שים לב, אנחנו עדיין לא מדברים על רווח. אם תפעל נכון, חכם וזהיר אולי גם זה יגיע. כרגע, בשלב הראשון חשוב היטב, באופן בוגר ורציני, רצוי לא אחרי ריב עם בן / בת הזוג למה לעזאזל אתה צריך את זה. לא רק את הזוגיות. גם את הספר. אתה יודע, יש דרכים זולות בהרבה להנציח את עצמך בעולם שבו לאף אחד לא אכפת ממך. אגב, גם אחרי הספר לא יהיה אכפת לאף אחד ממך. בשביל זה הרי אתה הולך לטיפול כבר חמש שנים. לא משנה. אנחנו מתפזרים פה. ונגיד שחשבת וחשבת ועוד קצת חשבת ובסוף השתכנעת

שאינן ברירה. זה או להתגרש או לעשות קעקוע של פתגם סיני עתיק על הרגל או לפרסם ספר תובנות ואתה הרי נורא מפחד מעורכי דין וממחטים. או אז בלית ברירה נמליץ לך לעלות על הקורקינט ולנסוע לסניף גולדה הקרוב ולטפטף רוטב הרשיז על הלפ טופ, לא לפני שתסיים לענות על השאלון המגרד, שמכיל פחות או יותר את השאלות הבאות: מהו נושא הספר? האם הנושא רלוונטי, אקטואלי, מעניין, מה לדעתך תהיה מידת הרלוונטיות שלו בעוד עשר שנים? עשרים? במה שונה הספר שלך מאלפי ספרים אחרים שנכתבו באותו נושא? האם באמתחתך בשורה חשובה שמיטב המוחות טרם חשבו עליה? האם הספר מתאים לקהל רחב או מצומצם, כלומר, האם מדובר בספר "נישה" או בספר בעל עניין לציבור הרחב? במילים אחרות, אתה בטוח שתצליח למכור את כל העותקים?

ככל שבחרת בנושא נישתי, הבא בחשבון כי ספרך יכוון מלכתחילה לקהל יעד מצומצם. יש בכך יתרון - אתה נותן מענה איכותי ובעל ערך לקהל בעל עניין. מצד שני, אתה

מלכתחילה מוותר על קהל רחב יותר, ובארצנו הקטנטונת

ממילא, יש לבחירה זו השלכות כמו שהבנת...

ושוב, בוא נחזור רגע לנושא הרלוונטיות. לספרים טובים אין תאריך תפוגה. ספר טוב הוא כזה שגם בעוד עשר ואפילו עשרים שנה ימשיך לעורר שיח. עליך לבחון את מידת החשיבות של ספרך בטווח הרחוק והאם עדיין יהיה בעל ערך בחלוף השנים. נניח, רק לצורך הדוגמא, שהחלטת לכתוב ספר העוסק במהפכה הרוסית. מן הסתם תתאר, תחילה, את התקופה שקדמה למהפכה, בהמשך תתאר את תקופת המשטר הקומוניסטי ולבסוף תגולל את סיפור נפילתו של המשטר. ואת כל זה תעשה בפשטות כמעט עלילתית, ללא נגיעות אקטואליות לימינו וללא שום תובנה מקורית. האם יעלה בדעתך להתעלם מהשלכות ההווה, שלא לומר העתיד ולא לעסוק בהשפעות הכלכליות, פוליטיות ואפילו דתיות שמהפכה זו הביאה לעולם, וששרידה קיימים גם היום במדינות מסויימות ומשפיעות על המפה הפוליטית העולמית?

לנין אמנם לא קרא את הספר שלך, אבל הי, הקוריאני ההוא
עדיין עושה בושות אז קדימה, אם יש משהו שאתה יודע
ואנחנו לא, למשל איך לגרום לו לא להחריב את העולם, זה
הזמן שלך להשפיע. בקיצור, היה יותר מהפכני ופחות טרחני.

"האיוני. אהל איק אדע בוודאות שאני כוון הנכון?"

יפה, ובכן על רגל אחת ובשתי מילים: **פרלמנט המבקרים**. על
כך בפרק הבא.

פרלמנט המבקרים

כדברי נעמי שמר: אנשים טובים באמצע הדרך. אבל אנחנו מעדיפים אותם כבר בתחילתה. ועל כן:

ראשית, עוד בשלב המקדים, מסור חלקים מטיוטת כתב היד שלך למכריך, לקריאה ראשונית. כוון לאנשים שצפויים פחות ללקות במחסום חוסר נעימות כלפיך, כדי שתוכל לקבל משוב כן ואובייקטיבי. כך תוכל לגלות מספר דברים: ראשית, אם כתיבתך ברורה והרעיון המובע בספרך אכן מתואר כיאות, שכן, באופן טבעי, התמונה שאתה מתאר חקוקה בתודעתך, אולם לא בהכרח בתודעתו של הקורא. לעתים, קורא מעיר כי לא הבין סצנה מסוימת ברמה הבסיסית ביותר, למרות שלכותב היתה ברורה לחלוטין...

שנית, יכולתו של הקורא לשים לב לאי דיוקים קריטיים. קורה, לדוגמא, שסופר טועה בתום לב בפרט היסטורי או גיאוגרפי, ואם טעות זו לא מתוקנת טרם פרסום הספר, כתב היד ולעתים גם הסופר סופג בקורת קשה הנוגעת לחוסר

אמינות ומקצועיות. על מנת להימנע מטעויות מביכות, רצוי ואף הכרחי לאפשר לקוראים נוספים לעיין בטיוטה ולהעיר הערות בהקשר זה במידת הצורך.

ושלישית, פרלמנט המבקרים יכול בהחלט להוות מדד האם הסיפור בכלל מעניין... מקום מצויין

להתחיל בו הוא אתר האינטרנט <https://www.wattpad.com/home>,

למשל, המהווה מעין רשת חברתית ספרותית בה הגולשים מעלים קטעים

מתוך כתבי היד שלהם ובוחנים את תגובות הקוראים ובמקביל מגיבים לכתבי יד של אחרים. אין צורך להשקיע בתרגום מקצועי. תמצא שם גם קוראים בעברית. וכמובן, הדרך הנעימה ביותר להתנסות בכתיבה וקבלת משוב היא דרך סדנאות כתיבה ויש לא מעט כאלה ברחבי הארץ.

ועוד עצה קטנטונת: בצע הבחנה בין משוב ענייני, כזה שיש ביכולתו לסייע לך לנתב את דרכך ביעילות ובהצלחה לבין

ביקורת ארסית, מתנשאת שאין לך שום רצון לנכס אל
יצירתך, שכה יקרה לליבך. יותר מזה, אם מסרת חלק מסויים
מספרך לחבר והוא מתחמק מלתת לך משוב, שחרר. זו לא
ביקורת, כי אם זלזול. התייחסות אמיתית לא מתעלמת
ממאמצים, אלא מתייחסת להיבטים ספציפיים בסיפור,
שורות או מילים מסוימות ונעשית בשפה יפה שיש בה כבוד
והערכה ליצירתך.

"לומר לך את האמת, למרות הרצון העז

לכתוב, אני יותר בזהב בנ"ר מאשר כותב."

תתפלא, דווקא העניין הזה פחות מדאיג.

לא זכית באור מן ההפקר (או) מחסום כתיבה לפניך)

תחת פטיש צרותיך הגדולות נטלת הקולמוס והתחלת לכתוב ביד רועדת מילה ועוד מילה. אט אט נפרץ הסכר והמילים שכה התאוו לצאת, נשפכו בזו אחר זו וזרמו במלוא עוצמתן על גבי הדף, שטפון עצום של חרוזים המשתוקקים לצאת אל העולם. ואז, בשורה השניה נגמרו לך המילים. אזל הדלק. הלך הרדיאטור. נסתם הזה של הכיור. עכשיו מה עושים? ובכן, הכל בסדר. זה קורה לכווולם. לכן, הירגע! אבל מכיוון שאתה לא הולך להירגע נעוץ לך מספר עצות מועילות:

1. תירגע בכל זאת.

2. אם יש לך רעיון כללי לסיפור ומן הסתם גם צורך עמוק להתבטא, השילוב המנצח הזה לא ייתן לך מנוחה עד שיועלה על הדף, לכן אנחנו לחלוטין לא מודאגים. סליחה על המשפט הקלישאתי, אבל אם הנושא הזה מטריד את מנוחתך כנראה

הגעת לשלב בו האמנות בחרה בך ולא אתה בה, משמע: אתה לגמרי בדרך להיות סופר.

3. הבט ימין ושמאל. ההשראה נמצאת בכל מקום.

4. איף יו ניד טו שוט, שוט. דונט טוק: המשך לכתוב כל שעולה בדעתך באותו הרגע אפילו אם נראה על פניו שאין כל קשר

בין המשפטים. לבסוף תופתע לגלות איזה תוכן עשיר מונח לפניך.

5. לעולם אל תעסוק בעריכה בעת הכתיבה. הניסיון לערוך את הטקסט לכדי שלמות יגזול ממך זמן יקר, יפגע בספונטניות הכתיבה ועלול לחסום את רצף המחשבות.

6. ספר עלילתי, מבחינה אומנותית, לעולם אינו מסע שכל יעדיו מוגדרים מראש. אל תנסה לכתוב ראשי פרקים ולקבוע מה יהיה סופו של הסיפור. אם עולה בראשך משפט סיום בבחינת

טיפסדול!
התאמן יום יום
הכתיבה. ככל שתתאמן
יותר, כך תהא כתיבתך
קלה יותר ורציפה.

"גראנד פינאלה", אחסן אותו ב"מגירה". יתכן שבסופו של התהליך תעשה בו שימוש. יתכן גם שלא. בקיצור, שים בצד, ובלבד שאותו משפט לא יכתיב את דרך הכתיבה שלך.

7. התאמן בכתיבה. יום יום. ממש כמו אימון כושר במכון שאחרים הולכים אליו. אימון שריר הכתיבה על בסיס יומיומי ישפר פלאים את כושר ההתבטאות שלך בכתב. בדוק!

8. וודא שלחצת על save בסיום ההקלדה (מטעמים פוסט טראומטיים לא נעמיק בהסברים לסעיף זה).

9. כמו שכבר ציינו, התנסה בסדנאות ובפורומים של כתיבה. יופי של פלטפורמה לשמוע ולהשמיע וכן ללמוד טכניקות מועילות ממיטב היוצרים.

10. חזור ושנן את סעיף 5.

• נקודה למחשבה:

מי שמבקש לעסוק בכתיבה מן הראוי שגם יצרוך אותה. הרחב את ההשכלה הספרותית שלך. העמק ביצירותיהם של אחרים והעשר את ידיעותיך בעולם הספרות ובכלל. כך גם תשבח את כתיבתך וגם תמצא את הקול האישי שלך כיוצר. הדבר משול להשוואה שבין אדם שיש ברשותו אוצר מילים עשיר, ולפיכך יכול להשתמש בשפה באופנים רבים וליצור דרכה רבדים נוספים ביצירתו, לבין אדם ששפתו דלה והוא אינו בעל משאבים תרבותיים ורוחניים מספקים, על כן יצירתו אולי אותנטית ואפילו אסתטית אך ענייה מבחינת עומקה ורבדיה. אם אתה באמת שואף להשאיר חותם תרבותי ראוי, צא ולמד מכל מלמדיך.

"רע, ואם אני ככלל מצוניין לכתוב איזה? זה הרי הרבה יותר פשוט."

בדיוק ההפך! המשך לקרוא עוד קצת.

הסיפור השבועי לילד

(אז איך ניגשים לכתיבת ספר ילדים)

נאמר שהנסיך הפרטי שלך בן השנתיים נגמל השבוע סוף סוף ממזון מרוסק לכל עבר. לאחר חודשים של ניסיונות יצירתיים למיצוק התפריט אתה חושב שהגיע הזמן שעם ישראל וחולצתו המוכתמת ישותפו בחוויה למען יראו, יקנאו וילמדו ממך דבר או שניים אודות הורות טובה מידי. על כן, החלטת להוציא לאור ספר בנושא ולשתף אותנו-סתם הורים עייפים-בתובנותיך. העניין הוא, שלו היית מחבר את הספר כבר לפני עשור היינו נפעמים מהרעיון הגאוני וצובאים בהמונינו על המדפים, רק שבינתיים פורסמו עשרות ספרים אחרים בנושא ונאלצנו לגבש תכנית ב' בשם: "שהגננת תתמודד עם זה."

ולמה אנחנו משליכים עליך את כתמינו? כי נכון, יש לך רעיון. אולי אג'נדה. אפילו מסר אבל אותו קהל יעד אליו אתה פונה צריך לרצות לקרוא את מה שאתה כותב; ללמוד, להחכים ולגלות דבר חדש, שטרם נשמע כמותו ואפילו להאמין

שבעקבותיו יזכה מחדש ב"אני המוצק" שלו. שיאמר: "זה בדיוק הספר שחיפשתי לילד שלי", משום שגם כאשר הספר שלך מכוון לנושא אטרקטיבי וחשוב עבור קהל מסויים הצמא לסיוע, אין זה אומר שאותו קהל ילך שבי אחריו; גם אז תצטרך להמציא את הגלגל ואז לשפוך עליו חצי כוס מים קדושים, דהיינו, להגיע אל הקוראים מזווית ראייה מקורית, ולא פחות חשוב, דרך הגשה מעניינת ומושכת, תוכנית וויזואלית.

עכשיו, נלך צעד קדימה. נאמר שהסיפור שלך עוסק בנושא חשוב ורגיש ביותר- התמודדות עם אבדן, פירוק משפחה, צרכים מיוחדים, קבלת האחר והשונה (תיקון: קבלת עצמנו בנוכחות השונה), מחלה או אירוע מורכב - ואתה מבקש להעלות אותו למודעות הציבור. אתה בוחר לספר את הסיפור באופן רגיש, אבל ריאלי, ללא פילטרים, מחסומים, לא בעקיפין דרך משלים ואגדות אלא באופן הכי ישיר. האמת, הגיע הזמן סוף סוף שספרי ילדים יעסקו בדרך בוגרת בעובדות

החיים. הבעיה היא שקהל שלא בשל, הוא קהל שלא קונה וכאן נשאלת השאלה האם אתה שלם עם ההחלטה שרק מיעוט קוראים אמיץ יעיין בספר, שלא לומר, יאפשר לילדו לקרוא את הספר, או שאתה שואף להגיע לקהל רחב, כי אז, אנחנו חייבים לומר זאת בכנות, ייתכן שתצטרך לשקול אופציה של הנגשה קלה יותר לעיכול עבור הקורא. וסקופ: לא הילדים הם בעלי מערכת העיכול הרגישה, אלא המבוגרים. וכאן אתה ניצב בפני דילמה לא פשוטה כשהשאלה הראשונה שצריכה להישאל, במקרה זה, היא מה תחשב עבורך הצלחה? כמות מכירות או אמת אמנותית? לא קשה לנחש שפיסקה זו במדריך נכתבה על רקע אישי אבל באמת שאין תשובה חד משמעית לנושא. בתכנון נכון לפעמים זה כן מצליח. מניסיון. לכן, בוא נהיה פרקטיים:

1. חשוב יצירתי. לא עוד ספר שייבלע בין אלפי ספרים.

מצא את הייחודיות הסגנונית שלך ככותב.

2. בעודך עסוק במלל ילדך נקשר קשר עמוק לאיורים שלפניו. מצא מאייר טוב! איור גרוע יחריב גם את הספר הטוב ביותר.

3. אם אתה מקדים את זמנך ואת קנהו של הקהל לפני וושטו, לפחות עשה זאת עם צוות הפקה ממש, אבל ממש טוב. חישבו יחד על הנגשת הנושא בדרך נכונה ואל תשכחו את אטרקטיביות האריזה.

“לא קצת מוגזם? איור גרוע יכול להחריב טקסט מעולה?”

להחריב זו לא מילה, אבל, בחייך, קודם לכן סייס לכתוב את הטקסט. סיימת? עבור לפרק הבא.

גמר חתימה טובה!

מזל טוב! בתום אימוני כדורסל נייר מפרכים הכוללים עשרות זריקות לסל משלוש, כתב היד שלך מוכן לשלב משחקי ההצלבה, ובמקרה שלך זה אפילו מומלץ. וכל כך למה? כי אם התקציב שלך דומה לזה החודשי של ריאל מדריד אשריך, זכית. אבל אם הנ"ל דומה יותר לתקציב השנתי של עירוני עזריקס, קרוב לוודאי שתצטרך לעשות הרבה הצלבות מידע. ולא, נס חנוכה לא יהיה במקרה שלך. שוב, כל כך למה? פשוט: כי אתה אנונימי. ועבור ההוצאה-כל הוצאה-אתה הימור מאוד לא בטוח.

וואחד טיפ!

את הצתק כתב היד
מומלץ לשלוח תמיד
בקובץ PDF ובתחתית
כל עמוד ציין כי כל
הזכויות שמורות לך.
דרך נפוצה להוכחת
זכויות יוצרים הוא
שלוח יצירתך לצמח
בדואר רשמי.

וכאן קיימות שתי גישות;

האחת – גישת "שלח לחמד";

והשנייה – גישת "אכול אותה לבד"

שלח לחמך - אתה פונה לכל ההוצאות לאור שאתה מכיר ולא מכיר ; גדולות, בינוניות, קטנות, פיצי- ושולח לכווולן בדוא"ל העתק מכתב היד שלך ; חלקן תשמחנה לבחון את כתב היד בהתנדבות, אחרות תמורת מיטב זוזים. יש שתחזורנה אליך עם תשובה ויש שלא, יש שתסרבנה לכתב היד, ויש שדוקא תתלהבנה יותר, והנוסח שלהן צפוי פחות או יותר להיות זהה :
אנו שמחים לבשר לך שכתב היד שלך נבחן והתקבל כראוי להוצאה בהוצאתנו. איך אתה מעוניין לסגור, בצ'קים או באשראי? אנחנו לא עובדים עם אמריקן.

עכשיו ככה :

היתרון החשוב ביותר בשיתוף פעולה עם הוצאת ספרים הוא שאתה מקבל את כל שירותי ההוצאה לאור תחת קורת גג אחת, החל מעריכת לשון, עימוד, הגהה, גרפיקה, אם עסקינן בספר ילדים – לעיתים גם שירותי איור, הדפסה, פרסום בפורמט דיגיטלי ולבסוף, החלק המשמעותי ביותר – הפצה

לחנויות, רשתות ספרים, ספריות, לעתים גם מוסדות, וועדים ואתרי מכירות ספרים ברשת. אם חתמת עם הוצאה גדולה יש סיכוי אף שתזכה להיות מונח במרכז החנות על דוכן המבצעים בתוך קופסא סגורה שתשמש מעמד לחדש של אשכול נבו.

לכן, אם יש לך נטייה לכאבי ראש בעתות לחץ, ברכותינו! מרגע שחתמת עם ההוצאה אתה יכול לקום ולחזור לתפקוד מלא. המיגרנה שלך עברה זה עתה לראשו של המו"ל. כל זה, כמובן בכפוף ליישום כלל הזהב מספר אחת: מו"מ בנושא האחוזים בהם תזכה בעת מכירת כל עותק וסוגיית – איך לא - היח"צ. שני אזורים מאוד מגרדים בראש. אמנם כרגע נושאים אלה עדיין לא בוערים לך אולם, כפי שאמרנו, יום יבוא ורק אלו יעסיקו אותך, לכן רצוי לגרד אותם מעליך מבעוד מועד, עוד בשלב המו"מ.

אכול אותה לבד – הוצאה עצמית.

וואוויי!
שיווק הוא חלק
בלתי נפרד
מהתהליך ומוטל
על כתפיהם של
אתה וצוותך
משרד יח"צנות.

כן, תשלם פחות על הפקת הספר,
אפילו משמעותית, אבל גם
תצטרך להתרוצץ בין נותני
השירות ולתאם את העבודה בין
כולם, ללא שום ליווי והדרכה של

מבוגר אחראי. אגב, גם כאן אין קיצורי דרך. אתה צריך את
כולם ולא תוכל לפסוח על שום שלב. בוודאי לא על עריכת לשון
שהיא שלב קריטי והכרחי. יותר מכך, כשיגיע שלב ההפצה
תצטרך לשלם אלפי שקלים למפיץ עבור הסיכוי להכניס את
הספר שלך לרשתות הספרים וכאן ייתכן ותעמוד בפני מחסום.
בכל מקרה, בתור התחלה, דאג שעל גבי הכריכה יוטבע
דאנאקוד ויצויין המחיר לצרכן. אחרת, שום מפיץ לא יעבוד
איתך. בוודאי לא רשת ספרים.

בכל זאת, איפה היתרון? יש לך יותר שליטה. מעבר לעובדה שאתה כיוצר עצמאי לחלוטין בבחירת אנשי המקצוע ויכול לעבוד עם מי שאתה באמת מחבב, אתה גם יכול לשאת ולתת מולם בנוגע לעלויות. גם סך ההכנסות ממכירת הספרים - קודש לכיסוי עמלת השורה של הפקדת תשלומי המשכנתא שלך, ללא שותפים מיותרים. רק נזכיר שוב, תצטרך להשקיע המון מאמץ בפרסום ושווק.

כך או כך תצטרך לעסוק בשווק למחייתך לאחר הוצאת הספר. שלרגע לא תחשוב שההוצאה לאור תשקיע ביח"צנות יוצאת דופן עבורך. אתה היחצ"ן של עצמך לכל אורך הדרך. פשוט, כאשר ההוצאה לצדך, הייאוש, כדברי חנוך לוין, נעשה יותר נוח.

אל תתייאש. ערוך טבלת בעד ונגד, חשוב על המשאבים העומדים לרשותך וצא לדרך באופן מפוכח.

”סבכת אותי, אבל נטיית הלב שלי היא בכל זאת לצבור
מול הוצאה לאור. איך אני מקש מצריות שתסדר לי את
ההוא, נו, איש קיסקה? לכתוב לה מיל או להתקשר?”
חמוד אתה.

צייר לי כבשה (או: על תורת היחסים שבין סופר למאייר)

אכן, יש מאיירים שמספיק שתתקל באיור אחד שלהם ומיד תזהה; גאונות יצירתית נדירה. סוג של וירטואוזיות שמשלבת בתוכה כשרון, אינטליגנציה, פיקחות, חריפות, הבנה עמוקה של רבדי הטקסט, נטייה לייחודיות סגנונית וכמויות של חן. לצערך, אין הרבה כאלה ולצערך הרב יותר הם גם לא בתקציב שלך. לכן, אם אין מנוס ואתה כבר נאלץ לכתת אצבעותיך בחיפוש בין דפי גוגל, נסה לפחות לאתר מן הקסם החמקמק הזה אצל המאייר הבא שלך.

במידה ואתה משתף פעולה עם הוצאה לאור שמספקת עבורך שירותי איור, מוטב שתעמוד על מספר תנאים:

1. קודם כל ולפני הכל בחן היטב את

תיקי העבודות של כמה שיותר

מאיירים. לא מצאת מאייר שעונה

על הסגנון והטעם האישיים שלך?

בקש לבחון אחרים.

אחרון ודו!
צרוק הסכם כתוב
עם המאייר או עם
המו"ל הצופד איתו
הדבר תיקונים עד
שפירות רצונך המלא
וללא כל האמנה.

2. בחרת מאייר מתוך ההיצע שהוצע לך. בקש ממנו לאייר סקיצה בשחור לבן עבור אחד העמודים בספר. זה לא אומר שחתמתם. זה רק אומר שהוא חרוץ ומבין עניין.
3. סכם בכתב עם ההוצאה ועם אותו מאייר שבחרת כי כל איור שיישלח אליך לאחר מכן יותנה באישור שלך, ועד שייראה בדיוק לפי טעמך, יצטרך המאייר לתקן את האיור, אפילו מספר פעמים! אתה הלקוח, ומאחר ששילמת ממיטב כספך עבור השירות, מגיעים לספר שלך איורים שתהיה שלם איתם במלוא מאת האחוזים.
4. יש לך רעיונות מקסימים לאיורים לספר? מעולה. שתף את המאייר וצאו למסע סיעור מוחות משותף.
5. הכר תודה על העבודה המאומצת, ואם חווית העבודה המשותפת היתה נעימה עבורך, אל תתבייש לשבח את המאייר בפניו וגם באזני המו"ל.

"I MADE IT!" – חתאנו!

אני כבר חסר סבלנות לראות את התוצאה."

ברכות! עכשיו, סבלנות.

תן לאנשי המקצוע לעשות את עבודתם. אל תדאג, אתה תהיה מעורב בכל שלב בהפקתו של הספר החל מבחירת השם, עריכה לשונית, עימוד, גרפיקה, ואה, כן; פינת ה"ספר קצת על עצמך" שזהו בעצם תקציר הספר בעמוד האחורי, בו אתה צריך לגייס את מיטב הנרקיסים ולהרים לעצמך בחזקת אם אין אתה לך מי לך, אותו תצטרך להעביר להוצאה לאור לאישור, וגם מספר מילות הקדשה ליקיריך. בקיצור, בכל שלב בהפקה אתה עדיין יכול לשנות, לתקן, להוסיף, לערוך וכו', וזאת עד להוצאתו של העתק מיוחד הקרוי "העתק שמש" שזהו בעצם ה"חזרה הגנרלית" על הספר רגע לפני שמתקבלת פקודת PRINT לבית הדפוס.

"אל ככה מראים ה"כוכב נולד"?"

כן, חביבי! זו בדיוק ההרגשה.

ערב טוב, קיסריה!

מזל טוב! נולד לך ספר. הרגע לו חיכית חודשים, אולי אפילו שנים, הגיע, ואין מאושר ממך, ובצדק. המו"ל קורא לך למשרדו ומוסר לידיך את העותק הראשון של הספר החדש, ואתה, כמו הורה נרגש בחדר הלידה, שזוכה להחזיק את בנו לראשונה, מחבק את הספר בהתרגשות, וזהו רגע אופורי ממש. בכלל, המילים "היריון" ו"חבלי לידה" זוכות להישמע די הרבה בהקשר של הוצאת ספר. גם הכאב שהרגשת במשך תשעת התשלומים, בוודאי הזכיר לך את צירי הלחץ ההם, אבל עזוב אותך פת לחם וזוטות, יצירת האמנות המופלאה שלך מונחת בחיקך לראשונה ולא נספר לאף אחד אם תזלוג מעיניך גם דמעה קטנה. יש לך הזכות להרגיש כמו הכוכב הבא של עולם הספרות.

או עד שתצא מהמשרד של המו"ל.

זוכר מה אמרו לך הדודות בשבוע 24? תנוח עכשיו, כי אחרי הלידה לא תהיה לך דקה לנוח? טעות.

עכשיו משנולד הספר שלך לא תהיה לך שניה לפיפי. כמו בוס קטן אך תובעני, הוא הולך להעסיק אותך סביב השעון ואתה תשכח את חיי הרווקות שחיית אחרי לידת הילד הביולוגי שלך. הגזמנו? חזור לפרק "גמר חתימה טובה" וקרא אותו שוב והפעם יותר לאט....עוד יותר לאט...

"קראתי life פצא'ט."

מצוין! אתה בדרך להצלחה. ועכשיו:

1. צא וחגוג עם יקיריך. מגיע לך בענק.
2. ערוך השקה חגיגית והזמן אורחים פוטנציאליים לרכישה. החברים והמשפחה אוהבים אותך בלב.
3. פנה אל אמצעי התקשורת השונים ועניין אותם באפשרות לערוך ריאיון חשיפה לספר שלך.
4. החלף את תמונת הפרופיל שלך בווטסאפ בתמונת הספר. קרוביך יודעים איך אתה נראה.
5. כל שיחה מזדמנת היא הזדמנות להזכיר את הספר שלך באזני אנשים שעסוקים מידי בעצמם.

6. העלה פרסומים אטרקטיביים באופן תדיר ברשתות החברתיות בצירוף קישור לרכישת הספר.

7. עקוב אחר ירידים וכנסים העוסקים בנושא בו עוסק ספרך ובחן אפשרות להעמיד בהם דוכן מכירות.

8. הוצא את הספר גם בפורמט דיגיטלי והעלה אותו בחנויות המקוונות.

9. שמור על קשר הדוק עם המו"ל ועם אנשי יחסי הציבור שלו ואל תתבייש לשאול שוב ושוב היכן וכיצד משווק ספרך.

10. צור שיתופי פעולה עם גופים ומוסדות בעלי עניין בספר עבור עובדיהם או לקוחותיהם.

11. בהנחה שבחרת בדרך עצמאית היה אתה המפיץ של ספרך ושווק אותו בעצמך מביתך. נוכחות הספר בחנויות או ברשתות הספרים נחמדה לכשעצמה אך לא בהכרח משתלמת. עלות ההפצה על ידי מפיץ יכולה להגיע לאלפי שקלים (המשולמים מראש וללא התחייבות של המפיץ

כי יימכרו) ומאחר שהרשתות עובדות בקונסיגנציה, אין
לך שום סיכוי להרוויח פה.

12. חבר הרצאה מרתקת או סדנה מעשית בתשלום שיש לה
קשר לספר וכלול את עלויות הספר בתימחור הסדנה.
חיברת ספר ילדים מקסים? מה דעתך להפוך אותו
להצגה או לשעת סיפור ולהעמיד דוכן מכירות בצד?

13. האמן בכל לבך במוצר שלך גם ברגעים קשים.

14. המשך להחזיק במשרה הנוכחית שלך.

בהצלחה! !

ובנימה אישית :

מדריך זה נולד כחלק מתהליך התבגרות מקצועי ואישי שבמהלכו הוצאנו לאור תשעה ספרים. כל ספר היווה תהליך בפני עצמו והיה כרוך בשאלות רבות, דילמות וקבלת החלטות לא פשוטות. כל ספר היה מסע בפני עצמו ומספר אחד למשנהו הביטחון בתהליך עלה יותר ויותר. ואכן, הוצאת ספר, כמוהו כמסע אישי ארוך ומורכב הגדוש באינספור רגשות. אתה מתחיל ברעיון, כותב עמוד או שניים, מוחק ושוב כותב ושוב מוחק, מתלבט, מתחבט, עורך, חותך, מתעצבן ומתרגש. אתה משקיע חודשים ואפילו שנים בליטוש כל מילה ומשפט לכדי שלמות ואז, יום אחד היצירה האישית כל כך יוצאת אל האור ומסעך האישי הופך לנחלת הכלל. זהו רגע גדוש בהתרגשות, שמחה, גם לא מעט חשש. כל זמן שהטקסט שכתבת שכב במגירה, הרגשת מוגן. כעת אתה חשוף והחווייה המורכבת הזו דורשת ממך גיוס כוחות רב. אנחנו מעודדים אותך כיוצר

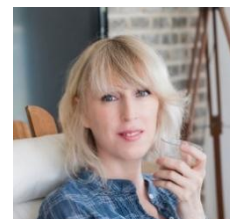

להמשיך ליצור ובה בעת לזכור את ההיבטים הכלכליים
הכרוכים בכך.

לכן, בין אם תפרסם את יצירותיך ובין אם תבחר להשאירן
במגירה או לחלוק אותן עם מכריך בלבד, כל זמן שפועם בדך
הרצון ליצור – המשך בכך.

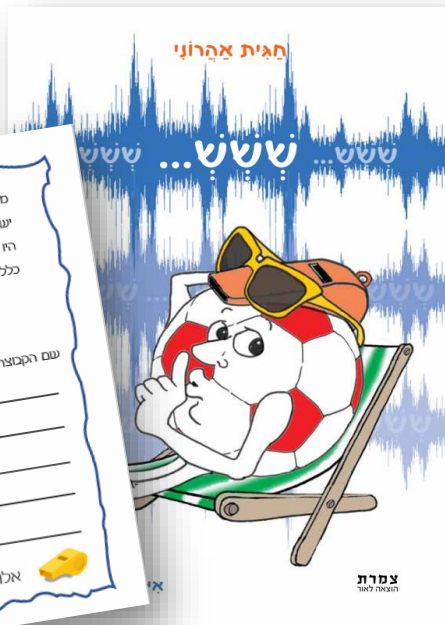
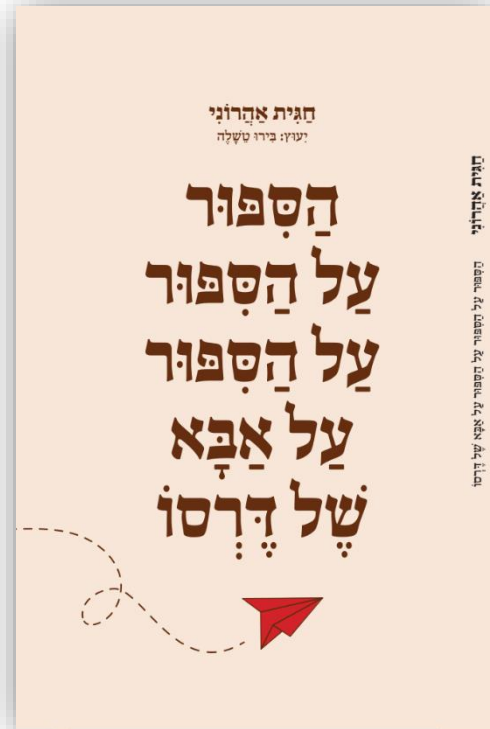
בנימה זאת, תודה רבה לקוראנו המסורים.

*חגית אהרוני, מנתחת התנהגות וסופרת, מחברת סדרת
הספרים "אח מיוחד", "כמעט פשוט", "הפרעת קשורת",
"ששש...", "אבל למה בלי צלחת", "הסיפור על הסיפור על
הסיפור על אבא של דרסו".

ספרי חגית אהרוני

(קצת פרסומת, מה קרה?!)

סוף דבר: כוחה של מילה

"סיפרתי לו על המחזה שאותו אני כותב. לאחר שניה של היסוס שאלתי: "איך אדם יודע שמה שהוא כותב זה טוב?" הוא חייך ואמר: "תראה, כשאתה הולך לקופת חולים לבדיקת דם, אין שופכים את כל דמך. לוקחים טיפה. מה שיש בטיפה יש בכל הדם. ראינו כמה דברים שכתבת, זה יפה מאוד. אין סיבה שמה שתכתוב עכשיו לא יהיה טוב."

הדברים שאמר, פשוטים ככל שישמעו, עודדו אותי מאוד ונסכו בי ביטחון. לא פעם, כשעולה בזיכרוני אותה פגישה, אני מהרהר עד כמה מסוגלים אנו לחרוץ גורלות על ידי מילה אחת מעודדת, או להיפך-מעקרת. לולא העידוד של אלתרמן אינני יודע מתי היה "בוסתן ספרדי" עולה על הבמה."

(י3חק נבון, כל הדרך-אובוביזרפיה הוצאת כתר)

כתיבה מהנה!

